

4. 1. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Proč ČSSD nemůže vládu podpořit ani tolerovat

Premiér Topolánek se po mnoha kličkách vrátil k počátečnímu modelu trojkoalice a sestavil svou druhou vládu.

Zdroj: **Právo**
Datum: 04.01.2007
Název: Proč ČSSD nemůže vládu podpořit ani tolerovat
Ročník: 17
Číslo: 003
Autor: Jiří Paroubek
Str.: 20 - Celostátní
Pořadí: 01
Rubrika: Trhy & ekonomika
Oblast: Tisk celostátní
Zpracováno: 04.01.2007 06:40:32
Identifikace: PR20070104000099

Text:

Premiér Topolánek se po mnoha kličkách vrátil k počátečnímu modelu trojkoalice a sestavil svou druhou vládu. Nechci tento pokus komentovat, je výhradně věcí pana Topolánka, zda se pokusí pro tuto vládu získat podporu Poslanecké sněmovny.

Za ČSSD konstatuji, že jsme po celou dobu od voleb hledali konsensus a reálný reformní program a byli jsme nakonec ochotni přijmout přiměřené programové kompromisy a sdílet reformní odpovědnost za sociálně vyvážený vládní model. Ale tato vláda a její program takovým kompromisem nejsou. Program, na němž se ODS, KDU-ČSL a Strana zelených dohodly, je jednoznačně na půdorysu programu ODS, je striktně pravicový a většina ekonomických návrhů přinese prospěch pouze nejvyšším příjmovým skupinám. Sociální demokracie se na programu založeném na hesle "chudým brát a nejbohatším dávat" podílet z principu nebude. Jde o demontáž sociálního státu, omezení práv a snížení životní úrovně zaměstnanců, zvýhodňování bohatých a přenášení dopadu reforem na nízkopříjmové skupiny obyvatel. Předpokládám, že toto mé konstatování pravice označí za levicovou rétoriku, ale fakta jsou jednoznačná - koaliční smlouva tak, jak ji ODS, KDU-ČSL a Strana zelených podepsaly, nezná sociální partnerství a v podstatě naráží až na samotnou **ústavu** založenou elementární sociální spravedlnost. Zejména rovná daň myšlenku solidarity ve společnosti úplně opouští a přispívá k tomu, že člověk s nižšími příjmy přispívá relativně mnohem více. Pokud se tedy ČSSD nechce zpronevěřit svým voličům, nemůže vládu s takovýmto programem ani podpořit, ani tolerovat. Lze například kalkulovat s tím, že ze systému rovné daně a omezení pojistného nebude prakticky nijak profitovat kolem 40 % občanů, protože ti (včetně důchodců) už v současném systému téměř žádné přímé daně neplatí. Naopak jim koalice odebere některé sociální příjmy a přidá nenápadné platby za recept, nemocniční stravu, zvýšení nájmů, dopad zvýšení DPH a zavedení ekologických daní. Rovná daň v navržené podobě tak výrazně pomůže zaměstnancům s příjmem nad 100 tisíc korun měsíčně. Ti, včetně částky "placené" zaměstnavatelem, ušetří na odvodech a daních z vydělané částky nad milión korun ročního příjmu neuvěřitelných více než šedesát procent. A i když pravostředová trojkoalice současně slibuje omezení veřejných výdajů a snížení rozpočtového schodku, prokazují i nejzákladnější propočty, že její vláda bude potřebovat udržet výrazně vyšší příjmy, než nyní tvrdí. Fakticky s těmito příjmy také počítá. Jen občanům neříká, že je zaplatí jinou formou než doposud. A že je daleko více než doposud zaplatí lidé s nižšími příjmy. Vláda založená na podepsané trojkoaliční dohodě je proto nepochybně skvělou vládou pro horních deset tisíc a docela dobrou a přijatelnou vládou pro horních sto tisíc. Drtivá většina občanů na ní ale prodělá.

Co občan ztratí s Topolánkovou vládou?

Podle koaliční smlouvy budou odstraněna automatická valorizační schémata s výjimkou důchodů. Na valorizaci životního minima je při tom napojen celý systém dávek státní sociální podpory (rodiny s dětmi) a systém pomoci v hmotné nouzi (občané ohrožení chudobou). To vše bude nyní pouze na vůli vlády.

Zrušeny mají být státní fondy dopravní infrastruktury, rozvoje bydlení a další, které umožňují do potřebných oblastí jako bytová výstavba, výstavba dopravní infrastruktury apod. alokovat dostatečné množství veřejných finančních prostředků.

Při zavedení jedné sazby daně z příjmů fyzických osob nižší než současná mezní sazba 32 procent budou v porovnání se současným stavem znevýhodněny nízkopříjmové skupiny obyvatel. Již nyní je totiž nejnižší sazba daně 12 procent výrazně pod uvažovaným minimem sazby rovné daně. Případné kompenzace pro tyto skupiny (například nezdanitelné minimum, slevy na dani, či odpočty od základu daně) jsou v rozporu s tím, co vláda deklaruje současně - snížením deficitu veřejných financí.

Zrušení daně z dividend, kapitálových výnosů, dědické, darovací a z převodu nemovitostí je lákavé, ale zvýhodňuje opět především lidi s vysokými příjmy. Ke kapitálovým výnosům patří nejen v současné době minimální úroky z vkladních knížek, běžných účtů či spoření, ale například i podstatně vyšší úroky přijímané bankami ze spotřebitelských a hypotečních úvěrů, nebo úroky požadované některými subjekty z půjček. Návrh na zrušení této daně tak má ve skutečnosti opět ulevit spíše vysokopříjmovým skupinám obyvatel a finančním institucím. Proto například ve vyspělých evropských státech nikdy nedošlo k plnému zrušení zdanění dividend. Vždy se našli vedoucí představitelé státu vlastníci balíky akcií a vždy se poukázalo na to, že by bylo nemorální, aby tyto představitelé z těchto příjmů neplatili žádnou daň. Na rozdíl od zdaněných relativně nízkých příjmů například běžných zaměstnanců.

Zrušení daně z nemovitostí ze zemědělské půdy znovu zvýhodňuje především velké vlastníky půdy a je tedy znovu dárkem pro bohaté na úkor chudých.

Stejným způsobem lze bod po bodu rozebrat návrhy reformy daňové, reformy zdravotního systému atd. Jestliže se například sníží jak přímé daně, tak i pojistné - tedy příjmy veřejných rozpočtů, je zcela evidentní, že se tíha tohoto snížení přenesla od vysokopříjmových skupin na skupiny středně a nízkopříjmové. Bezprostředně se tento "přenos" uskuteční prostřednictvím zvýšení nepřímých daní - zdražením. Nejde jen o koalici deklarované sjednocení sazeb DPH, ale i o zavedení spotřebních "ekologických" daní u paliv a energií. Většinu tohoto snížení daní budou muset nízko a středně příjmové skupiny vykompenzovat i na výdajové straně veřejných rozpočtů a to formou nižších příspěvků z veřejných rozpočtů a dále prostřednictvím zvýšených plateb za některé veřejné služby, například ve zdravotnictví.

Koalice tají, kolik budou její plány stát

Řečeno velmi jednoduše, celá koaliční smlouva je založena dílem na propagandistických číslech, které při podrobnějším pohledu neobstojí a dílem na tom, že koalice neříká veřejnosti "cenu", kterou bude muset zaplatit. Dodrží-li například koalice své záměry v daních a odvodech, nemůže se její veřejný rozpočtový deficit pohybovat na inzerovaných 2,3 %, nýbrž mezi 5-6 %. To lze velmi jednoduše doložit.

Stejně jednoznačně z toho ale vyplývá, že koalice svůj ekonomický program buď nemyslí vážně, nebo cynicky počítá s tím, že to, co příjmově slabších 90 procent občanů od Topolánka s Bursíkem s pompou dostane, utratí druhou rukou v lékárně, v nemocnici, v DPH, ekologické dani a nájmu. Výpadek daňových příjmů bude kompenzován z jiných zdrojů a bude kompenzován na úkor lidí, kteří podle našeho názoru naopak vyšší ochranu a standardní míru solidarity potřebují.

Samozřejmě, že rétorika ODS a jejích partnerů bude znít, že oni nabízejí reformy a ČSSD je blokuje, ovšem takovýto program je pro nás nepřijatelný. Ale vzpomeňme si přitom, jak se ODS chovala v minulém volebním období k **návrhům zákonů** předkládaným do parlamentu minulou vládou vedenou ČSSD. Nulová tolerance je přece "objev" ODS. A kolik dobrých **zákonů** nebylo přijato právě kvůli politice nulové tolerance.

Foto autor: Foto archiv **Právo**

O autorovi: Jiří Paroubek, (Autor je předseda ČSSD)

<<<Konec>>>

